

האשה, היא האחראית על שלמות המסגרת המשפחתית. שלמות המסגרת המשפחתית נחשבת ליסוד האומה והאמונה (כפי שמבהיר הרמב"ם בספרו מורה נבוכים ג', מ"ב). האשה היא האחראית על מילוי אחת מכוונות התורה הגדולות.

זהו הסוד העומד מאחורי קערת ליל הסדר. קערת ליל הסדר מכילה סימנים שונים: זרוע, ביצה, מרור וכו'. למעשה, הקערה עצמה (הצלחת) הינה החלק העיקרי והחשוב ביותר, היא בבחינת הכוח הכללי ההופך את הכול ליחידה אחת. הקערה היא כנגד מידת "המלכות", היא אחת מעשר ההנהגות היסודיות בהן מנהיג הבורא את עם ישראל.

בפנימיותו של כל אדם טמונים מידות וכוחות שונים, שלא תמיד ניתן להוציאם אל הפועל. מדת ה"מלכות" יוצרת מצב שבו כל המידות שבאדם באות לידי ביטוי בשלמות ובאחדות מופלאה. **מידת ה"מלכות" מסמלת את תפקיד הנשים בבריאה**. היא המאחדת את כל הכוחות הטמונים בתוכנו לשלמות אחת. הנשים מגלות את התמונה השלימה של האדם בכל יופיה ובכל תוקפה. הן מגלות כיצד כל הפרטים משתלבים יחדיו לשלמות אחת. זו אחת מהכוונות של הפסוקים המתארים את האמהות הקדושות בתיאור "יפת תואר". כלומר, התורה באה ללמדנו כי האמהות מילאו את תפקידן וייעודן בשלמות. תפקידן וייעודן הם החשובים ביותר, כלשון קדמונינו: "כי שורש המלכות הנה היא באמת למעלה מכולם, והיא עולה למעלה מהכל...".

הבית תלוי ועומד על האשה, וכפי שנאמר: "...אשתך כגפן פוריה ברכתך ביתך" - ירמיהו הבית הם היסודות, העמודים עליהם ניצב הבית. רק האשה היא המאחדת, היא המחברת, היא נקודת אחיזה של כל בני ביתה, היא הנותנת לבית את הצביון המלכותי והיא המפיחה בביתה רוח חיים של שלמות. על כך נאמר: "אין אשה אלא ליופי". יופי - הכוונה לשלמות, להשלמה בין ניגודים. "אין חכמה לאשה אלא בפלך" - האשה טווה ומחברת את החוטים ליצירה אחת נפלאה. זהו תפקיד הנשים בבריאה, וכל זה בבחינת סוד מידת ה"מלכות".

על פי זה נבין מדוע נמשלה האשה ללבנה ('לבנה' מלשון 'לב' - 'בינה', שכאמור זו התכונה החזקה של האשה). הלבנה מסמלת את מידת המלכות. ללבנה (ירח) אין מקור אור עצמי, היא קולטת את אור החמה ומאירה אותו. באופן דומה, החיים הנוצרים בבית מיוסדים על הברכה השופעת מלמעלה בזכות עבודת הבעל ואשתו. הבעל הוא הצינור לשפע הבא מלמעלה, והאשה מקבלת את השפע מבעלה ומעבירה אותו לילדיה. ללא האשה (המקבל) אין הבעל (המשפיע) יכול להשפיע. לכן הורו חז"ל (בבא מציעא נ"ט, ע"א): "לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב, ט"ז): "ולאברם היטיב בעבורה".

נציין דמיון נוסף בין הלבנה לאשה. כשם שהחגים והמועדים היהודיים נקבעים על פי הלבנה (על פי הלוח העברי), כך גם אופיו ורוחו של התא המשפחתי ושל העם כולו מתעצבים על פי האשה

בשבת אנו מגיעים למלכות, לכן אומרים ישמחו במלכותך... [בשחרית] ומיד אחר כך במוסף אנו אומרים כתר יתנו לך... חוזרים לכתר.. שזה שורש הכל, כלומר אחרי שרכשנו את כל הספירות אנו חוזרים למקור שממנו התחיל הכל.

האלף השביעי דומה לשבת בכך שהוא ניזון מכל השבוע, כלומר מכל ששת הימים, מכל ששת הספירות.

כך האלף השביעי נוצר ממעשינו בששת אלפי השנה, שכל אחד מקביל לאחד הספירות
את השבת" כולם שואלים מה זה לעשות את השבת. ולפי דברינו **לעשות**, ולכן כתוב " ושמרו בני ישראל את השבת
השבתות ששמרו בכל ההיסטוריה + הדקות של תוספת שבת, יוצא 365000 שבתות שיוצרות בדיוק את כל האלף
השביעי ע"י ששמרנו שבת בכל ההיסטוריה
...את השבת **לעשות** וזה הכוונה